

Mala peça al teler

A mesura que ens acostem a la fi d'un segle i al començament d'un altre es fan palesos els senyals que indiquen un canvi d'era. Per pur desgast, la nostra civilització s'ha anat tornant idiota i entren en crisi, en una desfilada al·lucinant, conceptes i valors que semblaven inamovibles. És com si ens trobéssim en període de rebaixes per liquidació del negoci. El local ens quedarà per llogar i no sabem ben bé quin nou gir podem instal·lar-hi. Per complicar-ho més, no ens veiem il·lusionats en cap empresa concreta, sobretot a escala mundial. Ens anem refugiant en petits cercles egoistes, a la recerca de solucions incompletes.

Un dels símptomes evidents de malaltia col·lectiva és la passivitat, gairebé la indiferència, amb què anem acceptant que morir a la carretera és una forma de mort natural. Només les víctimes directes i els seus familiars es veuen afectats per les desgràcies

que ocasiona la circulació rodada. La resta s'ho pren com una notícia més barrejada amb les altres i se'ns converteix en simple curiositat. Després de cada cap de setmana, de cada pont, de vacances petites, mitjanes o grans, dediquem una certa atenció a les estadístiques que porten la comptabilitat de les baixes. "Aquesta setmana Santa hi ha hagut tants morts més a la carretera que en el mateix període de l'any passat". Els números vermells tendeixen a augmentar, una cosa que ens fan saber, puntualment, cada dilluns o després de cada etapa de descans preceptiu. Hi ha una commoció general quan es produeix un atemptat o tenen lloc accidents de mena diversa, i ja és de justícia que sigui així. Però que durant unes vacances de Pasqua, per exemple, morin

prop de dues-centes persones a les autopistes ho acceptem amb un fatalisme irracional, amb el convenciment que no hi ha res a fer.

Ignoro si hi ha qui porta els balanços d'aquest flagell a tot el món, sumant les víctimes. Si coneguéssim els resultats de la manança, veuríem que el nombre d'immolats, centrant-los en uns quants dissabtes i diumenges, supera els caiguts en algunes guerres històriques.

Que això ens deixi en un estat d'apatia mental em sembla, tirant curt, d'una niciesia increïble.

Pere Calders